

UITGELICHT

Evangelisten

Het Deputaatschap Zending en Evangelisatie liet vorige week weten dat er twee evangelisten benoemd zijn die –na een opleiding van ongeveer een jaar- met hun gezinnen naar Zuid-Afrika hopen te gaan. Dat is een historisch moment voor ons kerkverband. Een moment van blijdschap en verwondering. Nooit eerder werden mannen benoemd met de opdracht om het Evangelie bekend te maken buiten ons eigen land. De aanstelling van deze werkers kan ook vragen oproepen. Is het niet zo dat evangelisten in eigen land werken en dat degenen die in buitenland het Evangelie brengen zendingen genoemd worden? Zo werd dat voorheen vaak wel gedaan. We hebben een eigen gemeente in Pretoria, dus voor onze gemeente daar is Zuid-Afrika geen ‘buitenland’. Zuid-Afrika kent gebieden waar het christendom voet aan de grond heeft gekregen, maar ook gebieden waarin het heidendom nog steeds overheerst. Vergeet ook niet dat het land Zuid-Afrika net zo groot is als West-Europa. De afstand van Pretoria naar Kaapstad is vergelijkbaar met de afstand van Maastricht naar Rome. We moeten dan ook niet al te zeer op landsgrenzen letten, maar vooral kijken naar grenzen die een barrière zijn voor het verstaan en de acceptatie van het Evangelie. We proberen in dit artikel wat meer duiding te geven aan het werk van een evangelist. Omdat we lang niet alle aspecten hiervan kunnen benoemen, komen we daar D.V. in latere artikelen op terug.

Dordtse Kerkorde

De Dordtse Kerkorde kent alleen de ambten van dienaar des Woords, ouderling en diaken (DKO, art 2. Oorspronkelijk werd ook gesproken over het doctorenambt, maar dat is nooit tot ontwikkeling gekomen.) Een evangelist vervult dus geen ambt in kerkordelijke zin, hoewel Gods Woord onmiskenbaar spreekt over het feit dat sommigen geroepen kunnen worden om evangelist te zijn (Éf. 4: 11, Hand. 21: 8, 2 Tim. 4: 5). Het blijkt echter dat het hier geordende leraren betrof die de opdracht hadden om als rondreizende dienaars van het Woord en als helpers van de apostelen bezig te zijn. Dit wordt duidelijk uit 2 Tim. 1: 6, waar staat dat Timotheüs - dezelfde van wie gezegd werd: ‘doe het werk van een evangelist’ - de handen zijn opgelegd door Paulus. Ook wordt in de DKO in artikel 7 gesproken over predikanten die uitgezonden worden voor kerkvergaderend werk, oftewel zendingspredikanten. Evangelisten in Bijbelse zin waren dus niet aan een plaatselijke gemeente gebonden. Zij deden vooral het werk dat voorafging aan gemeentevorming of ze stonden de apostelen bij in de bearbeiding van een pas gevormde gemeente.

Verschillen

De evangelisten die door het deputaatschap zijn benoemd zijn dus geen ambtsdragers in de zin van de Dordtse Kerkorde. Ze zijn het beste te vergelijken met een catechiseermeester of een pastoraal medewerker. Een evangelist dient echter geen geïnstitueerde gemeente met leden en doopleden en is dus niet ambtelijk aan een gemeente verbonden. Daarom is hij ook geen ouderling. Soms kwam dat overigens in andere kerkverbanden wel voor. Dan was een evangelist tevens ouderling in de zendende gemeente, maar het is een wat bijzondere constructie om ouderling te zijn in een kerkelijke gemeente waar je zelf niet kerkt en ook geen ambtelijk werk doet.

Omdat een evangelist geen geordend predikant is –een zendingspredikant of zending is dat wel!- mag hij geen sacramenten bedienen. Een evangelist richt zich op mensen die het Woord nog niet of nog niet lang kennen. Aan hen maakt hij de Woorden van het eeuwige leven bekend, onder biddend opzien of de Heere dat eenvoudig gesproken woord wil zegenen. Als er enige vrucht gezien mag worden, zal in nauw overleg met het deputaatschap worden gezocht naar een gelegenheid waar ‘s zondags in alle eenvoud het Woord wordt gebracht. Er is ook dan geen sprake van ambten en de

sacramenten worden niet bediend. Overigens moeten we niet vergeten dat in landen als Zuid-Afrika vooral vrouwen de bijeenkomsten bezoeken. Het institueren van een gemeente en de vervulling van de ambten zal mede daardoor in de praktijk een erg moeizaam traject zijn. De Heere geve dat die mogelijkheid er ook mag komen! We zien er naar uit dat ook zendingspredikanten zullen kunnen worden uitgezonden. Een zendingspredikant wordt door het curatorium aangenomen. Een evangelist is geen predikant, vandaar dat in dit geval het deputaatschap de benoeming heeft gedaan. Het deputaatschap heeft uiteraard wel met de evangelisten gesproken over hun persoonlijk leven en roepingsbesef. Dat is ook wel noodzakelijk. Om dit werk met zegen te kunnen doen is het belangrijk dat ze er door de Heere Zelf toe geroepen zijn en bekwaamaking ontvangen. Hoe zou men anders staande kunnen blijven tegen de satan als briesende leeuw of als engel des lichts? Eén ding is zeker: satan wil niet dat het Evangelie verbreid zal worden. Maar de HEERE regeert *'En, waar men ooit de wildste volken vond, zal God ontvangen: aanbedding, eer en dankb're lofgezangen; want Hij regeert en zal Zijn almacht tonen; Hij heerst, zover de blindste heid'nen wonen, tot Hem bekeerd'* (Psalm 22:14 ber.).

Uitgezonden

Hoewel een evangelist geen ambtsdrager is, wordt hij wel namens de kerk uitgezonden. De evangelist blijft lid van zijn eigen kerkelijke gemeente in Nederland. De plaatselijke kerkenraad zal – als zendende gemeente- pastorale ondersteuning blijven geven. Het deputaatschap is primair verantwoordelijk voor het ambtelijk toezicht op de evangelisten. Echter, als een evangelist zich zou misgaan en kerkelijk vermaand moet worden, dan gebeurt dat door de plaatselijke kerkenraad in nauwe samenspraak met het deputaatschap. Het is belangrijk dat er goede contacten zijn tussen het deputaatschap, de zendende gemeente, Stichting Bethlehem en de gemeente van Pretoria (Silverton). Op deze wijze blijft de band met de thuisgemeente bestaan. We hopen dat de evangelisten ook elke zondag opgedragen zullen worden in de gebeden, en niet alleen in de thuisgemeenten!

Opdracht van de kerk

Het bedrijven van zending en evangelisatie vindt niet in de eerste plaats haar basis in gevoelens van barmhartigheid en medeleven met onze medemens, maar is gegrond op het duidelijk bevel van Christus, als de Koning van de Kerk (Matth. 29:19). Het is dan ook een dure plicht van de kerk om het Evangelie niet alleen in eigen gemeenten te verkondigen, maar ook zending en evangelisatie te bedrijven onder hen die nog onbekend zijn met het Evangelie, of daar waar de boodschap van het Evangelie geheel verduisterd is. Ook financieel zal er heel wat nodig zijn¹. Al kunnen we niet zelf uitgaan als zendingspredikant of als evangelist in zendingsdienst, we hebben allen de roeping om het mogelijk te maken!

G.R. van Leeuwen

¹ Het deputaatschap heeft als taak om de opleiding en aanstelling van de evangelisten te bekostigen en is daarbij afhankelijk van uw steun. Het bankrekeningnummer is NL45 RABO 0350 5641 32 ten name van Deputaatschap Zending en Evangelisatie.